

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma și Vladimir Timofti,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită, casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 05 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, declarat de inculpatul

Sainenco Igor Piotr, născut la 12 noiembrie 1968, originar și domiciliat mun. Bălți, str. M. Viteazu 65, ap. 16, cu viza de reședință mun. Bălți, str. Independenței 102 „a”, ap. 20.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.12.2012 - 05.06.2013;

Instanța de apel: 29.10.2013- 14.05.2014;

Instanța de recurs: 19.11.2014- 24.02.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 05 iunie 2013, Igor Sainenco a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale;

- în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale;

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui I. Sainenco i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, în sumă de 6.000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut *in fapt* că, I. Sainenco în dimineața zilei de 23.07.2012, la ora nestabilită de către organul de urmărire penală, din motive huliganice, cu scopul reducerii considerabile a calităților estetice și demonstrării lipsei de respect față de alți oameni, valorile materiale și morale, a pîngărit bunurile care au valoare istorică și culturală pentru locuitorii municipiului, și anume, memorialul ostașilor căzuți în perioada celui de-al II-lea Război Mondial, amplasat pe str. Decebal 5 „a”, mun. Bălți și monumentul „Tanc”, amplasat în Piața V. Alecsandri, mun. Bălți, prin folosirea unui flacon-spray sub presiune cu vopsea de culoare neagră „Mega Lack”, și interpretarea pe aceste bunuri a desenelor cu caracter obscen, și anume a „svasticii”, care este un simbol interzis al identității naziste, a „cruții celtice”, care este simbol a unor organizații paramilitare din Europa de extremă dreapta și extremă stînga, precum și simbolul

„mișcării legionare”, care a fost înființată în România în perioada interbelică, ca o legiune paramilitară teroristă de orientare naționalistă-fascistă.

Tot el, I. Sainenco, continuând activitatea sa infracțională, avînd intenția unică și scopul violării dreptului la libertatea întrunirilor, exprimat prin împiedicarea desfășurării procesiunii susținătorilor cet. I. Guțu, care împărtășeau ideile platformei civice „Acțiunea 2012”, desfășurarea căreia este garantată de legislația în vigoare și urma să înceapă la 05.08.2012, ora 15⁰⁰, în mun. Bălți pe itinerarul: str. Independenței 52, deplasarea pe str. Independenței - Aleea Clasicilor, deplasarea pe str. Independenței – Piața V. Alecsandri, deplasarea pe str. Independenței - Aleea Clasicilor, la 05.08.2012, aproximativ la ora 12⁰⁰, aflîndu-se în Piața V. Alecsandri, mun. Bălți, prin intermediul unui difuzor portativ, făcea agitație, adresată locuitorilor mun. Bălți, la împiedicarea desfășurării marșului platformei civice „Acțiunea 2012”, după ce, aproximativ la ora 15⁰⁰ pe str. Independenței, mun. Bălți, în apropierea localului „Andys Pizza”, fiind în rîndurile multiplelor persoane, acționînd cu mai multe persoane, care au blocat traseul susținătorilor cet. I. Guțu, prin strigătele și apelurile sale de influențare asupra acelor manifestanți și de înfricoșarea lor, repartiza ouă de găină persoanelor neidentificate de către organul de urmărire penală, care le aruncau în participanții marșului platformei civice „Acțiunea 2012”, avînd drept scop intimidarea realizării dreptului la întrunire a susținătorilor cet. I. Guțu.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. art. 401, 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către *inculpatul I. Sainenco*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece la materialele cauzei lipsesc probe care ar demonstra vinovăția acestuia în pîngărirea bunurilor de valoare istorică și culturală, dar și în acțiunile ilegale privind violarea dreptului la libertatea întrunirilor prin împiedicarea ilegală a desfășurării procesiunilor.

Referitor la condamnarea sa în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal, a invocat că acțiunile de pîngărire a monumentelor de valoare istorică și culturală, vin în contradicție cu propria-i cultură, principiile de viață și ideile ce le împărtășește, ideologia nazistă fiindu-i străină.

Inculpatul a mai menționat că, recunoaște zugrăvirea pe gardul de la unitatea militară a „bicolorului”, însă aceasta nu are nici o tangență cu simbolurile depistate pe monumente.

Mai mult decît atît, inculpatul a specificat că, în speță lipsesc probe care ar confirma concluzia primei instanțe precum că, componenta chimică a vopselei cu care au fost efectuate inscripțiile pe monumente și cea ridicată din locuința unde la moment locuiau copii lui, ar fi identică.

Referitor la condamnarea sa în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal, a invocat că, în cererea părții vătămate I. Guțu adresată organelor de resort, nu au fost nominalizate concret persoanele ce i-au creat obstacole în desfășurarea manifestației.

În același context apelantul a menționat că, în ziua desfășurării procesiunii în Piața V. Alecsandri, amplasată în mun. Bălți, el era participant cu totul la altă întrunire și nu a avut asupra sa ouă de găină pe care le-ar fi distribuit celorlalți participanți la manifestație.

Totodată, inculpatul a mai menționat că, nici înregistrarea video, anexată drept probă la materialele cauzei nu confirmă vinovăția lui de săvârșirea infracțiunii imputate, deoarece aceasta se referă la acțiunile ce au derulat la intersecția străzilor Independenței și Pușkin, mun. Bălți, în timp ce el a participat la o altă întrunire ce se desfășura în preajma cinematografului „Patria” amplasat în Piața V. Alecsandri, mun. Bălți, îndemnurile sale de protest fiind provocate de indignarea pe care o manifestă pentru lozincile scandate din partea adunării „Acțiunea 2012” referitor la discriminarea populației vorbitoare de limba rusă, manifestată prin înjurarea cetățenilor și înălțarea în public a steagurilor altei țări.

În viziunea inculpatului, prin acțiunile întreprinse de manifestanți sau încălcat prevederile art. 8 al Legii nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, ce interzice adunările scopul cărora este incitarea la discriminare și îndemnarea la ura națională, rasială, etnică.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului I. Sainenco în baza art. art. 184 alin. (1) lit. b), 288 alin. (2) lit. c) Cod penal și în baza acestei legi precum și în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

În acest sens, instanța de apel a concluzionat că prima instanță reieșind din materialele cauzei, corect a pus la baza sentinței de condamnare următoarele probe:

- Declarațiile părții vătămate I. Guțu (f. d. 66-67, vol. III);
- Declarațiile martorilor E. Svarișciuc (f. d. 31-32, vol. III), R. Chefer (f.d. 33-35, vol. III), A. Sainenco (f.d. 36-37, vol. III), A. Calarașan (f.d. 76-77, vol. III);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.07.2012, cu planșa fotografică (f.d. 17-25, vol. I);
- Procesul-verbal de efectuare a percheziției din 02.08.2012 (f.d. 194-195, 196-197, vol. I);
- Procesul-verbal de efectuare a percheziției din 02.08.2012 (f.d. 183-184; 186-189, vol. I)
- Raportul de expertiză chimică nr. 3545 din 21.09.2012 (f.d. 88, vol. II);
- Copia procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05.08.2012, cu planșa fotografică (f.d. 196-199, vol. II);
- Procesul-verbal de examinare a înregistrării video din 02.10.2012 (f.d. 213-216, vol. II);

Cu referire la vinovăția inculpatului în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului I. Sainenco prin care acesta susține că nu se face vinovat de pîngărirea la 23.07.2012 a monumentelor istorice și culturale, menționînd că respectivele acțiuni au derulat în lanț, inițial la 23.07.2012 fiind depistată pîngărirea memorialului ostașilor căzuți în perioada celui de-al II-lea Război Mondial, amplasat pe str. Decebal 5 „a”, mun. Bălți și a monumentului „Tanc” amplasat în Piața V. Alecsandri, mun. Bălți, prin folosirea unui flacon-spray sub presiune cu vopsea neagră „Mega Lack”, după care în noaptea spre 02.08.2012 inculpatul I. Sainenco a fost observat de A. Calarașan în timp ce încerca să deseneze cu un flacon de vopsea o fâșie de culoare roșie, pe gardul Unității Militare fiind deja desenată o fișie de culoare albastră, fapt despre care a alertat poliția, acesta fiind reținut în flagrant la fața locului.

În cadrul efectuării perchezițiilor la domiciliul lui I. Sainenco și a domiciliului fostei sale soții, unde el își mai păstra careva din lucrurile sale, au fost depistate și ridicate un flacon cu vopsea de culoare neagră, precum și foi pliante cu lozinci politice și un drapel „bicolor” de culoare roșie-albastră.

Prin raportul de expertiză chimică nr. 3545 din 21.09.2012, s-a stabilit, că depunerile de culoare neagră de pe particulele prezentate la expertiză, ridicate în rezultatul cercetării la fața locului de pe monumentul „Tanc” amplasat în Piața V. Alecsandri, mun. Bălți și memorialul soldaților căzuți în perioada celui de-al II-lea Război Mondial amplasat pe str. Decebal 5 „a”, mun. Bălți, se aseamănă după parametrii stabiliți cu substanța de vopsea din flaconul cu inscripția „Mega Lack”, ridicat în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui I. Sainenco amplasat pe str. Independenței 102 „a”, ap. 20, mun. Bălți.

În confirmarea celor expuse se află și declarațiile martorului Ala Sainenco, care a participat la efectuarea percheziției la domiciliul său amplasat pe str. Independenței, 102 „a” ap. 20, mun. Bălți, în cadrul căreia din dulapul din antreu, a fost ridicat un flacon-spray sub presiune cu vopsea de culoare neagră.

Referitor la acest flacon ea a declarat, că a fost luat de feciorul ei Andrei Sainenco din dulapul soțului, pentru a-și vopsi bicicleta.

Astfel, că versiunea inculpatului referitor la apartenența acestui flacon cu vopsea, unei altei persoane cum ar fi feciorul sau proprietarul de drept a locuinței, a fost combătută prin declarațiile martorului Ala Sainenco, precum și prin rezultatele perchezițiilor de la domiciliul, pe parcursul cărora s-au depistat diferite lozinci politice, ceea ce este propriu ideologiei împărtășite de inculpat.

Cît privește dezacordul manifestat de către inculpat cu rezultatele expertizei chimice, acesta nu a fost acceptat de către instanța de apel, deoarece acestea i-au fost aduse la cunoștință contra semnătură (f. d. 89 vol.II), el neinvocînd careva obiecții asupra temeiniciei concluziilor formulate și nu a solicitat efectuarea unei expertize suplimentare în vederea constatării împrejurărilor cauzei la care se referă.

Mai mult ca atît petrecerea respectivei expertize, nu s-a solicitat de el nici la finisarea urmăririi penale, cînd a luat cunoștință cu materialele cauzei penale, solicitînd la acel moment efectuarea expertizei grafologice, pentru a se verifica, dacă el este autorul expunerilor depistate, care potrivit ordonanței procurorului din 30.11.2012 de facto nu putea fi efectuată, or, la acel moment inscripțiile în cauză erau deja eliminate, organul de urmărire penală nu dispunea de mostre în original pentru comparație (f.d. 252, vol. II).

La fel inculpatul invocă, că simbolurile de pe monumente în raport cu simbolul zugrăvit de el pe gard sunt contrar opuse după însemnătatea lor, or primele reprezintă ideologia nazistă, pe care nu o împărtășește pentru că a fost educat pe timpurile sovietice, într-o ideologie absolut contradictorie, care dealtfel îi și reprezintă tendința celor zugrăvite pe gardul unității militare.

În acest aspect instanța de apel a menționat, că potrivit doctrinei penale, caracterul amoral, cinic sau obscen a înscrisurilor, desenelor sau simbolurilor este apreciat de organele de urmărire penală sau instanța de judecată, ținându-se cont de circumstanțele actelor săvârșite, ceea ce raportat la aspectele faptice a cauzei penale, confirmate prin planșele fotografice anexate la dosar, denotă lipsa de respect față de oameni și valorile lor morale.

Respectivele simboluri au apărut pe monumentele de cultură nu cu mult timp pînă la petrecerea marșului unionist, despre care inculpatul știa cu certitudine, fapt demonstrat prin lozincile cu caracter pro-unionist, depistate în cadrul perchezitiei efectuată la domiciliul lui. Mai mult ca atît, modalitatea în care simbolurile au fost imprimate, duce în sine ideea de cauzalitate dintre „svastica nazistă” - simbolul interzis a identității naziste, „crucea celtică” - simbolul organizațiilor paramilitare din Europa de extremă dreaptă și stîngă, precum și „mișcarea legionară”, ce a fost înființată în România în perioada interbelică.

Astfel, simbolurile nominalizate puteau fi imprimate doar de către o persoană ce se manifestă contra unirii dintre cele două țări, ideea căreia urma a fi promovată tocmai în cadrul marșului platformei civice „Acțiunea 2012”, la care în calitate de protestatar a participat inculpatul.

Deaceea, versiunea înaintată de I. Sainenco referitor la sensul contradictoriu al simbolurilor depistate pe monumentele istorice și pe gardul Unității Militare amplasate pe str. 31 August 24, mun. Bălți, nu-i înlătură caracterul infracțional al faptelor comise.

Cu referire la vinovăția inculpatului în baza art. 184 alin. (1) Cod penal.

La acest capitol instanța de apel a reținut că, negarea de către inculpat a învinuirii lui formulate în baza art. 184 alin. (1) Cod penal, în aspectul, că nu a săvârșit nici o acțiune prevăzută de respectiva normă penală, neîmpiedicînd desfășurarea întrunirii din 05.08.2012, reprezintă o încercare a inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală, versiunea înaintată de el fiind respinsă prin declarațiile martorilor E. Svarișciuc și R. Chefer, ambii colaboratori ai poliției, care susțin participarea lui I. Sainenco în rîndurile protestatarilor acestei întruniri.

Totodată pretinsul argument referitor la subiectul special al respectivei infracțiuni, contravine doctrinei penale, potrivit căreia subiectul acestei infracțiuni, poate fi persoana fizică care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vîrsta de 16 ani, subiectul poate avea și calitatea specială de persoană cu funcție de răspundere, prevăzut la lit. a) alin. (1) art. 184 Cod penal, însă acest calificativ nu a fost incriminat inculpatului.

De rînd cu aceasta instanța de apel a concluzionat, că argumentele inculpatului precum, că declarațiile părții vătămate I. Guțu nu pot fi reținute ca probă, dat fiind faptul, că partea vătămată nu a menționat careva persoane concrete ce au împiedicat desfășurarea procesiunii și nu a indicat nemijlocit asupra lui I. Sainenco ca persoană ce ar fi săvârșit faptele imputate, sunt neîntemeiate.

Or, prin sesizarea adresată organelor de resort, I. Guțu s-a expus asupra împrejurărilor ce au întrerupt declanșarea marșului preconizat, prin împiedicarea activă, survenită din partea protestatarilor, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama organelor de urmărire penală, care urmau să identifice persoanele ce se fac vinovate de săvârșirea respectivelor acțiuni, iar prin acțiunile operative și de investigații întreprinse, inculpatul a fost identificat drept persoană ce a săvârșit faptele criminale.

5. Împotriva acestei decizii, în termen legal, a declarat recurs ordinar **inculpatul Igor Sainenco**, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat temeiurile de casare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, criticând hotărârile judecătorești pronunțate sub următoarele aspecte:

- Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, prin ce a încălcat prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală;
- În procesul-verbal de efectuare a percheziției pe adresa str. Independenței 102 „a”, ap. 20, mun. Bălți, nu este indicat că, flaconul cu vopsea de culoare neagră a fost depistat în dulapul din antreu, care în realitate a fost depistat în masa din odaia lui Andrei Sainenco;
- Declarațiile martorului Ala Sainenco prin care aceasta susține că fiul ei Andrei a luat flaconul cu vopsea neagră din dulapul din antreu, nu puteau fi puse la baza unei hotărâri de condamnare, deoarece despre acest fapt i-a comunicat fiul acesteia, Andrei care nu a fost audiat în instanța de judecată;
- Inculpatul a acceptat rezultatul raportului de expertiză chimică nr. 3545 din 21.09.2012, și nu a solicitat efectuarea unei expertize suplimentare deoarece din conținutul raportului de expertiză enunțat rezultă că componenta chimică a vopselei cu care au fost efectuate inscripțiile pe monumente și cea ridicată de la domiciliul unde la moment locuia copilul lui, doar se aseamănă.
- „Bicolorul” desenat de inculpat pe gardul Unității Militare amplasate pe str. 31 August 24, mun. Bălți, nu are nici o legătură cu pîngărirea monumentelor istorice, deoarece gardul Unității Militare enunțate, nu este un monument istoric, culorile roșu și albastru simbolizează culorile stemei de stat a R. Moldova și manifestă patriotismul, în timp ce, desenele de pe monumentele istorice sunt niște simboluri ale ideologiei fasciste ceea ce nu are nimic comun cu apartenența politică a inculpatului;
- La materialele cauzei nu sunt anexate probe care ar demonstra domiciliul inculpatului, mai mult ca atât martorul Ala Sainenco a confirmat în instanță că din luna iunie 2012, inculpatul locuiește pe adresa M. Viteazu 65, ap. 16, mun. Bălți;
- La domiciliul inculpatului amplasat pe str. M. Viteazu 65, ap. 16, mun. Bălți, nu au fost depistate lozinci cu caracter pro-unionist;
- Instanța de apel a denaturat declarațiile martorului E. Svarișciuc, or, din procesul-verbal de audiere a martorului din cadrul primei instanțe, acesta

nu a comunicat instanței că inculpatul avea în mână difuzorul portativ, sau că, lângă cafeneaua „Andys Pizza” era un grup de persoane aparte, care aruncau cu ouă în protestatari;

- Instanța de apel neîntemeiat a pus la baza hotărîrii de condamnare, la învinuirea adusă în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal, declarațiile martorilor E. Svarișciuc și R. Chefer, care de fapt demonstrează vinovăția inculpatului în baza art. 184 alin. (1) lit. c) Cod penal, calificativ care a fost exclus din învinuirea înaintată inculpatului de către prima instanță;
- În Piața V. Alecsandri amplasată în mun. Bălți, exista și permisiunea oficială de desfășurare a altui miting, inculpatul acționînd în limitele acestuia, mai mult, inculpatul nu avea intenția de a împiedica desfășurarea procesiunii susținătorilor cet. I. Guțu;
- La fel, instanța de apel nu s-a expus și referitor la opinia apărării, în viziunea căreia organul de urmărire penală a admis o eroare la calificarea infracțiunilor inculpatului I. Sainenco, deoarece în speță acțiunile inculpatului puteau fi calificate conform art. 42 alin. (4) Cod penal ca, instigare la săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, pronunțîndu-se pentru respingerea acestuia, deoarece argumentele invocate de inculpat țin de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor de fond, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

7. Judecînd recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, analizînd legalitatea și temeinicia hotărîrilor recurate prin prizma cazurilor de casare invocate, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de recurs examinează cauza numai în limitele motivelor de casare prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului, Colegiul penal lărgit, reține că recursul declarat de inculpat urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul și constatînd existența temeiurilor prevăzute la art. 390 Cod de procedură penală, poate pronunța o hotărîre de achitare.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Conform art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală.

Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

7.1. Analizînd hotărîrile atacate, Colegiul constată că ambele instanțe au comis grave erori de drept, avînd consecința pronunțarea unei sentințe de

condamnare greșită în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal, menținută de instanța de apel.

În acest aspect, Colegiul lărgit va statua și asupra respectării prevederilor art. 1 alin.(3) Cod de procedură penală, care, referindu-se la scopul procesului penal, stipulează că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Curtea Europeană, în cauza „Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c/Allemagne din 12.07.2001”, a menționat că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art.6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunîndu-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare – realizării acestei obligații.

Astfel, instanța de apel menținînd soluția primei instanțe de condamnare a lui I. Sainenco în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal, a reținut că, *respectiv* *acțiunile de pîngărire a bunurilor, care au o valoare istorică și culturală, au derulat în lanț, inițial la 23.07.2012 fiind depistată pîngărirea memorialului ostașilor căzuți în perioada celui de-al II-lea Război Mondial, amplasat pe str. Decebal 5 „a” și a monumentului „Tanc” amplasat în Piața V. Alecsandri, prin folosirea unui flacon-spray sub presiune cu vopsea neagră „Mega Lack”, după care în noaptea spre 02.08.2012 inculpatul I. Sainenco a fost observat de A. Calarașan în timp ce încerca să deseneze cu un flacon de vopsea o fâșie de culoare roșie, pe gardul Unității Militare amplasată pe str. 31 August 24, mun. Bălți, fiind deja desenată o fișie de culoare albastră, fapt despre care a alertat poliția, acesta fiind reținut în flagrant la fața locului.*

Instanța de apel a pus la baza hotărîrii de condamnare a lui I. Sainenco în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal următoarele probe:

- *raportul de expertiză chimică nr. 3545 din 21.09.2012 conform căruia depunerile de culoare neagră de pe particulele prezentate la expertiză, ridicate în rezultatul cercetării la fața locului de pe monumentul „Tanc” amplasat în Piața V. Alecsandri, mun. Bălți și a memorialului soldaților căzuți din perioada celui de-al II Război Mondial amplasat pe str. Decebal 5 „a”, mun. Bălți, se aseamănă după parametrii stabiliți cu substanța de vopsea din flaconul cu inscripția „Mega Lack”, ridicat în rezultatul percheziției la domiciliul cet. I. Sainenco, amplasat pe str. Independenței 102 „a”, ap. 20, mun. Bălți (f.d. 88, vol. II).*

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.07.2012 cu planșa fotografică, din care rezultă că pe monumentele de valoare istorică au fost efectuate simboluri (f.d. 17-25, vol. I).*

- *procesul-verbal de efectuare a percheziției din 02.08.2012 la domiciliul inculpatului I. Sainenco amplasat pe str. Independenței 102 „a”, ap. 20, mun. Bălți, cu planșa fotografică, în procesul căreia au fost depistate și ridicate: un flacon-spray sub presiune cu vopsea de culoare neagră (f.d. 194-195; 196-197, vol. I).*

- *declarațiile martorului Ala Sainenco din care rezultă că flaconul cu vopsea de culoare neagră, depistat în dulapul din antreu a fost luat de feciorul ei Andrei Sainenco din dulapul soțului, pentru a-și vopsi bicicleta.*

Analizînd materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, constată că concluzia expertului din raportul de expertiză enunțată supra nu este imperativă, deoarece aceasta nu este clară, nu indică nemijlocit că depunerile de culoare neagră de pe particulele prezentate la expertiză, ridicate în rezultatul cercetării la fața locului de pe monumentul „Tanc” amplasat în Piața V. Alecsandri, mun. Bălți și a memorialului soldaților căzuți în perioada celui de-al II-lea Război Mondial amplasat pe str. Decebal 5 „a”, mun. Bălți reprezintă aceiași componentă chimică de vopsea din flaconul cu inscripția „Mega Lack”, ridicat în rezultatul percheziției la domiciliul cet. I. Sainenco, amplasat pe str. Independenței 102 „a”, ap. 20, mun. Bălți, or, simpla constatare „*se aseamănă*” nu poate fi folosită în calitate de probă veridică, pertinentă și concludentă.

În continuare, Colegiul penal lărgit conchide că, restul probelor care au fost puse la baza hotărîrilor de condamnare și anume: *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.07.2012 cu planșa fotografică; procesul-verbal de efectuare a percheziției din 02.08.2012 în ap. 20 amplasat pe str. Independenței 102 „a”, mun. Bălți, precum și declarațiile martorului Ala Sainenco* - sunt inutile pe acest capăt de acuzare, care nu conțin informații necesare soluționării cauzei și care nu indică nemijlocit că anume I. Sainenco a săvîrșit pîngărirea la 23.07.2012 a bunurilor care au valoare istorică și culturală, mai mult, aceste probe se referă doar la flaconul cu vopsea de culoare neagră, or, aceste flacoane se află în circuitul liber, care pot fi procurate de oricine.

În contextul celor expuse, reiese că versiunea înaintată de inculpat, că nu el a săvîrșit pîngărirea la 23.07.2012 a monumentelor istorice, nu a fost combătută de probele prezentate de acuzare, iar concluziile instanței de apel precum că, *respectivul simboluri puteau fi imprimare doar de către o persoană ce se manifestă contra unirii dintre cele două țări, ideea căreia urma a fi promovată tocmai în cadrul marșului platformei civice „Acțiunea 2012”, la care în calitate de protestatar a participat inculpatul*, sunt interpretate de către Colegiul penal lărgit ca presupuneri.

Așadar, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, bunurile care au valoare istorică și culturală pentru locuitorii municipiului, și anume, memorialul ostașilor căzuți în perioada celui de-al II-lea Război Mondial, amplasat pe str. Decebal 5 „a”, mun. Bălți și monumentul „Tanc”, amplasat în Piața V. Alecsandri, mun. Bălți, au fost pîngărite prin interpretarea pe aceste bunuri a desenelor cu caracter obscen, deci fapta infracțională a avut loc, însă Colegiul penal lărgit ține cont că, în conformitate cu art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Din considerentul că vinovăția inculpatului în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatului, prin urmare Colegiul penal lărgit

consideră necesar ca I. Sainenco, condamnat în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal, să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

7.2. Cu referire la învinuirea în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal, privitor la care inculpatul, de asemenea, solicită rejudecarea cauzei, Colegiul penal lărgit expune următoarele.

Așa cum rezultă din materialele dosarului, instanțele de fond și de apel la adoptarea soluției de condamnare a lui I. Sainenco în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal, au ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, au cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-au verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția lui I. Sainenco în săvârșirea infracțiunii imputate.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, a ajuns la concluzia corectă că sentința atacată urmează a fi menținută în partea condamnării inculpatului pe capătul de învinuire în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Așadar, în fapt, decizia instanței de apel și soluția primei instanțe în partea condamnării lui I. Sainenco în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Mai mult, instanța de recurs consideră că instanțele de fond, au făcut o încadrare juridică corectă a faptelor săvârșite de inculpat, calificându-le în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal și apreciind critic declarațiile inculpatului care a susținut că nu a împiedicat desfășurarea întrunirii din 05.08.2012, aceasta fiind o încercare a inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală, versiunea înaintată de el fiind respinsă prin declarațiile martorilor E. Svarișciuc și R. Chefer, ambii colaboratori ai poliției, care susțin participarea acestuia în rîndurile protestatarilor acestei întruniri.

La fel, instanța de apel corect a concluzionat că, argumentele inculpatului precum, că declarațiile părții vătămate I. Guțu nu pot fi reținute ca probă, dat fiind faptul, că partea vătămată nu a menționat careva persoane concrete ce au împiedicat desfășurarea procesiunii și nu a indicat nemijlocit asupra lui I. Sainenco ca persoană ce ar fi săvârșit faptele imputate, sunt neîntemeiate.

Or, prin sesizarea adresată organelor de resort I. Guțu s-a expus asupra împrejurărilor ce au întrerupt declanșarea marșului preconizat, prin împiedicarea activă survenită din partea protestatarilor, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama organelor de urmărire penală, care urmau să identifice persoanele ce se fac vinovate de săvârșirea respectivelor acțiuni, iar prin acțiunile operative și de investigații întreprinse, inculpatul a fost identificat drept persoană ce a comis faptele criminale.

În consecință, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că recursul ordinar declarat de inculpat urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel în partea condamnării inculpatului referitor la *vandalism, adică pîngărirea bunurilor, care au o valoare istorică și culturală* și totodată, cu menținerea în vigoare a condamnării lui I. Sainenco pentru săvârșirea infracțiunii

de violarea dreptului la libertatea întrunirilor prin împiedicarea ilegală a desfășurării procesiunii, săvârșite de mai multe persoane.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Sainenco Igor, casează parțial sentința Judecătorei Bălți din 05 iunie 2013 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, în cauza penală în privința lui **Sainenco Igor Piotr**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, după cum urmează:

Sainenco Igor Piotr, se consideră condamnat în baza art. 184 alin. (1) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, în sumă de 5.000 (cinci mii) lei.

Sainenco Igor Piotr, se achită în baza art. 288 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărîrilor atacate se mențin.

Decizia motivată pronunțată integral la 01 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Vladimir Timofti